

McNeal, PI

Dex, de man van de oplossing

Joanna South

Korte inhoud

Dex McNeal is een privédetective, die voor zichzelf is begonnen, samen met zijn oud-collega van de politie, Sam. Met zijn team zorgt hij voor een uitmuntende score qua oplossen van de aan hem toevertrouwde zaken.

Brave New Books

In Galveston, Texas, woont en werkt Dex McNeal. In Bay Town zit zijn detectivebureau en hij bewoont een huis in Morgan's Point. Vanuit zijn woonkamer en veranda kijkt hij uit over de Trinity Bay. Zijn huis is niet bijzonder groot, maar wel te groot voor hem alleen, maar hij zou niet anders willen. De rust en de baai zijn elke keer een oppepper voor zijn ziel, die hij bijna kwijt was toen hij nog werkte bij de politie en er collega's werden gedood, omdat ze hun werk deden. Elke dag als hij thuiskomt, vindt hij zichzelf helemaal terug als hij heerlijk over het water kan staren. Zijn hoofd wordt helder. Het enige wat hij nog mist, is een maatje die met hem zijn leven een verdere invulling kan geven, maar echt haast heeft hij ook weer niet. Elke ochtend staat hij om zes uur op om na het ontbijt naar zijn werk te gaan.

In zijn kantoor aangekomen, ziet Dex de enorme puinhoop, die echt eens aangepakt moet gaan worden, maar daar heeft hij eigenlijk geen tijd voor. Het is gewoon veel te druk en toch moet hij maar eens op zoek naar personeel voor het kantoor. Als hij voor zijn computer zit, verzint hij een advertentie voor een officemanager, die het kantoor maar eens moet gaan opruimen en daarna moet gaan managen. Als hij de advertentie online op zijn website heeft gezet, maakt hij er ook één voor in de krant en bedenkt hij dat hij deze ook kan uitprinten om bij de buitendeur te hangen. Wie weet gaat het dan wel sneller! Na een half uur is hij daarmee klaar en kan hij eindelijk zijn werk weer hervatten.

McNeal PI, het detectivebureau van Dex McNeal, is voor zijn genre een uniek bureau met hele goede cijfers voor het oplossen van vooral misdrijven. Zowel financieel misdrijven als moorden worden bijna allemaal opgelost, maar ook voor ontvoeringen en kidnappen van mensen, jong en oud, zijn er hoge cijfers bekend. Het is allemaal op zijn website terug te vinden, want dat is belangrijk om te besluiten om zijn bureau in te willen huren. Samen met een vriend Sam Miguel, met wie hij veertien jaar bij de politie heeft gezeten en ook nog hebben ze samen op school gezeten, is hij zijn onderzoeksbureau opgestart. Maar ook zijn zus Zara zit in de zaak en helpt zoveel mogelijk mee. Daarnaast heeft hij ook nog acht man personeel om allerlei zaken uit te zoeken. De één is beter in het financiën uitzoeken en de ander is beter van het volgen van mensen, zo heeft iedereen een gave

waarmee ze Dex helpen om zaken op te lossen. Dex vindt dat hij een prima team om zich heen heeft gebouwd.

Hij neemt zijn e-mails door en beantwoordt zoveel mogelijk vragen. Elke nieuwe aanvraag wordt in behandeling genomen en na de vergadering met zijn allen, zullen er knopen moeten worden doorgesneden en wordt er bekeken welke zaken ze erbij kunnen nemen. Hij vindt het belangrijk dat zijn mensen inspraak hebben in welke zaken ze aannemen en hoe ze het gaan aanpakken. Dan komt het punt dat hij een dossier moet hebben en die ligt ergens in zijn kantoor. Dat wordt dus zoeken totdat hij het dossier gevonden heeft. Dat kost hem uiteindelijk een uur, veel te lang vindt hij. Hij neemt het dossier door met grote nauwkeurigheid, die hem niet vreemd is. Vaak vind je in het dossier iets terug wat al uitgezocht is, maar op dat moment niet relevant was of geen punt was voor verder onderzoek, omdat het nergens op aansloot.

Dex is met een zaak bezig, waarvan een persoon wordt verdacht van fraude. Het gaat om enorme bedragen, die niet verantwoord kunnen worden, om en nabij de drie miljoen dollar. Het betreft een investeringsbedrijf en ook al doen ze goede zaken, maar drie miljoen kwijt raken is dan zelfs voor zo'n bedrijf te veel geld. De baas van het bedrijf heeft zelfs persoonlijk gevraagd aan Dex of hij alsjeblieft de zaak op zich wilde nemen. Dex heeft veel al vaste tarieven, maar wel hoe langer de zaak duurt hoe meer geld je kwijt bent, want de kosten kunnen hoog oplopen bij dit soort onderzoeken. Zijn er bepaalde aparte omstandigheden, die hele aparte maatregelen nodig hebben, dan gaat de prijs ook omhoog. Dit is zo'n zaak, die allerlei aparte maatregelen vraagt, waardoor Dex meer mensen moet inzetten om de vaart erin te houden.

Dan bedenkt Dex wie hij erbij moet halen om deze zaak waar hij aan werkt uit het slop te trekken. Naast Vera Vargas kan hij ook gebruik maken van Arch Stiles, want die kan heel goed geldsporen vinden, die andere niet zo snel kunnen bedenken. Hij stuurt Vera en Arch een e-mail om hun op de hoogte te brengen. Vera werkt veel thuis, omdat zij een echtgenoot heeft en een kind van twee jaar. Maar eens kijken wat dat gaat opleveren. Eerst zal hij een overleg plannen, want ze moeten nagaan of bij alle zaken genoeg te doen is en ook genoeg zal gaan opleveren. Morgenochtend om acht uur plant hij het overleg en stuurt iedereen een berichtje hierover.

Op dinsdagmorgen om half zeven is Dex op kantoor aanwezig voor het overleg welke hij gepland heeft. Langzaam komen er steeds meer mensen binnen voor acht uur, maar Sam is er nog steeds niet en dat is vreemd en dat zijn ze niet van hem gewend. Vera heeft wat lekkere broodjes

meegenomen voor degenen, die nog niet ontbeten hebben en aangezien Dex al koffie had gezet, zijn ze allen voorzien van eten en drinken. Er is in de vergaderruimte één grote tafel waar ze met z'n allen aan kunnen zitten. Het is al acht uur geweest en Dex belt Sam maar eens op waar hij blijft, maar hij neemt niet op. Dan om kwart over acht als Dex net wil starten met het overleg, komt Sam snel binnengewandeld. Hij pakt koffie en een broodje en gaat naast Dex zitten. Dex kijkt hem aan, maar Sam vermijdt zijn blik en doet druk om zijn broodje op te eten. Dan begint Dex met de vergadering: 'Goedemorgen allemaal, fijn dat de meesten van jullie de tijd hebben genomen om op tijd te komen.' Daarbij kijkt Dex naar Sam, maar die doet net of het niet voor hem geldt.

'Eerst de lopende zaken doornemen, veel zijn het er gelukkig niet, dus daar hoeven we denk ik niet veel tijd aan te besteden.'

Waarop Vera vraagt: 'Nou, die fraudezaak, waarover je mailde, die lijkt mij veel tijd kosten of niet Dex, vraagt ze hem?'

'Dat is de enige waar we wel veel tijd in moeten steken, want dat levert geld op. Ik heb Vera en Arch gevraagd om eens buiten de gebaande paden te gaan kijken en te zoeken voor aanwijzingen, die ons verder zouden kunnen helpen. Vooral Arch moet ons veel verder kunnen brengen, lijkt mij.'

Arch reageert met: 'Dat zal ik doen en dat zal echt wel iets gaan opleveren vermoed ik.'

'Arch, dank je alvast, we zullen zien, want ik denk niet dat er uit andere dingen iets terug te vinden is.' Dan bespreekt hij de twee andere zaken, die ze in behandeling hebben, een vermissing van een vrouw en een diefstal van persoonsgegevens. Dan gaan ze over naar de nieuwe aanvragen en welke ze kunnen gaan doen, zonder dat ze in de problemen kunnen komen met mankracht. Ook vertelt Dex dat hij een advertentie heeft gemaakt voor de website en de krant en hoopt zo snel mogelijk iemand te kunnen aannemen voor kantoor. Na twee uur is de vergadering besproken en klaar en vertrekken de meeste, maar Dex maant Sam aan om naar zijn kantoor te komen, hij wil niet dat Sam zonder verklaring weer zijn eigen weg gaat.

Als Dex achter zijn bureau en Sam ervoor zit, begint Dex: 'Wat was dat nou?'

'Niets, hoezo?'

'Sam, hou op zo ben je niet en je komt nooit te laat.'

Schouderophalend houdt Sam zijn mond stijf op elkaar.

'Wat is er, familie, neuken of wat?'

'Zo kan die wel weer hoor.'

'Nou geef dan maar eens antwoord, Sam, want hier ben ik niet van gediend.'

'Uh, een vrouw, die mij niet loslaat.'

‘Hoezo niet loslaat?’

‘Dex, toe, het is niets, ik los het wel op.’

Dex kijkt hem indringend aan, nadat Sam dit tegen hem zegt.

‘Je weet het als ik iets voor je kan doen, dan doe ik dat ook. Maar je bent wel getrouwd en hebt twee kinderen’

‘Weet ik, Dex, dat weet ik echt wel.’

‘Los het op en ga verder met je werk, want dat kunnen we niet gebruiken.’

Sam zegt niet veel meer, hij bromt alleen wat en loopt het kantoor uit. Nadat Sam weg is gelopen, zucht Dex maar eens diep, want Sam en vrouwen dat is nogal eens een bottleneck voor hem. Hij hoopt dat het dit keer met een sisser afloopt en zijn huwelijk niet in gevaar is, want hij wil graag dat zijn vriend een zoveel mogelijk normaal leven kan leiden, ondanks de handicap, die Sam's vrouw heeft getroffen.

Maar Sam en deze vrouw met wie hij een onenightstand had, wilde die ochtend niet vertrekken zonder nog een flinke neukbeurt, zodat dat de reden was dat hij te laat op zijn werk was. Maar die vrouw had leuk geleden gisteravond, maar vanochtend had Sam overal spijt van. Hij heeft nog nooit een vrouw meegenomen naar zijn huis, ze gaan altijd naar het huis van de vrouw. Gelukkig geeft hij zijn telefoonnummer nooit aan de vrouwen, waarmee hij neukt. Soms zelfs geeft hij een heel ander nummer op, zodat ze tevreden zijn, maar hem daarna niet kunnen bereiken. Daaraan denkend, moet hij toch echt even grinniken. Voorlopig blijft gewoon op kantoor en hoeft hij niet naar huis.

Na de vergadering loopt Zara, Dex' zus, zijn kantoor binnen.

‘Dex, zegt ze lang uitrekkend.’

‘Ja, zegt hij op dezelfde manier als zijn zus.’

‘Dex, ik wil graag een tijdje vrij, kan dat?’

‘Hoelang is een tijdje?’

Ze kijkt hem aan en geeft hem dan antwoord: ‘Weet ik niet precies.’ Haar aankijkend, ziet hij dat er iets mis is met haar.

‘Zara, is er iets wat je mij zou moeten vertellen?’ Elkaar aankijkend, haalt Zara haar schouders op, maar reageert verder niet op zijn vraag.

‘Kom Zara, vertel, want er is duidelijk iets mis. Ik ken je langer dan vandaag.’

‘Dat weet ik ook wel, maar ik heb nu niets te zeggen.’

‘Dat geloof ik niet, lief zusje van me.’ Dex staat op van zijn stoel en loopt om zijn bureau heen en neemt zijn zusje in zijn armen. Dex is lang, één meter en achtentachtig centimeter en zijn zusje is maar één meter en tweeënzeventig centimeter lang en dus kan Dex Zara's hoofd onder zijn kin

doen, zodat hij haar eens goed kan knuffelen. Dat doet Zara heel erg goed, meer dan zijn woorden. Dit had ze even nodig, maar ze nog steeds is ze niet bereid te vertellen wat er aan de hand is. Toch heeft Dex wel in de gaten dat Zara ergens mee zit ook al wil ze erover niets zeggen tegenover hem.

‘Laat je me weten hoe het met je gaat, zusje van me?’ Ze zucht zachtjes: ‘Ja, doe ik.’ ‘Elke dag doen hoor.’

‘Ja.’ Als Zara wegloopt, ziet Dex dat haar schouders behoorlijk laag zijn en dat is hij niet gewend van zijn zusje. Altijd zijn haar hoofd en schouders hoog opgeheven. Dit doet hem pijn en hij wilde dat hij haar kon helpen, maar hij respecteert haar wens en zal haar verder niet lastigvallen. Tenzij het te lang duurt, want dan zal hij wel ingrijpen.

Omdat Dex nu ook Zara moet missen, moet hij maar eens bedenken wat hij met zijn personeel moet gaan doen. Net hebben ze besloten om twee zaken meer te gaan aannemen en buiten de officemanager zal er toch meer personeel bij moeten komen. Hij baalt dat Zara gewacht heeft tot na de vergadering, want nu kan hij dit niet direct meenemen in het besluit van de nieuwe zaken, die ze gaan doen. Hij maakt meteen een nieuwe advertentie die ook op de website en in de krant komen, maar print deze ook uit voor bij de deur. Nu maar eens zien hoe snel de vacatures worden vervuld.

Na al die perikelen van personeel en advertenties houdt Dex zich weer bezig met de zaak van de fraude waar hij al mee bezig was voordat de vergadering begon. Hij leest verder aan het dossier om zeker te weten dat hij niets mist wat ze hadden moeten zien eerder al. Arch zal wel de wegen weten te vinden van het spoor van het geld. Daar is Dex eigenlijk wel van doordrongen dat Arch de doorbraak zal genereren en niet hijzelf. Maar alle wegen moeten kloppen! Met bijzondere precisie leest hij verder en verder, maar komt niets tegen waar hij wat aan heeft. Hij slaat het dossier dicht en dan gaat de telefoon en hij neemt gedachteloos op.

Tegen zes uur in de avond gaat Dex naar huis en stapt in zijn auto. Bij de drive-in haalt hij eerst nog wat te eten en dan pas rijdt hij naar huis toe. Thuis aangekomen, valt de dag van hem af als hij op zijn veranda gaat zitten en met een biertje en zijn avondeten geniet hij van het uitzicht. Maar toch ontbreekt er nog steeds iets aan zijn leven en gek genoeg heeft hij normaal daar niet zoveel last van, maar vanavond zou hij graag een lieve en fijne vrouw bij hem willen hebben, naast hem op zijn schommelbank. Daar mijmert hij over en bedenkt dan dat hij misschien toch maar weer eens op zoek moet gaan. Het komt hem tenslotte niet aanwaaien. Als het al donker is, zit hij nog steeds op zijn veranda met het zoveelste biertje, alleen! Hij valt op zijn stoel in slaap en na een uur of twee wordt hij wakker van de kou, die

vannacht in de lucht zit. Hij ruimt op, zoals hij altijd doet, want hij houdt niet van rommel. Daarna gaat zijn bed maar eens opzoeken en na zijn kleding uitgetrokken te hebben, gaat hij naakt slapen, zoals normaal.

Het zit Raina Gold niet mee de laatste tijd met werken, alleen haar privéleven op zich is prima en ze heeft een fijne familie, waarop ze altijd terug kan vallen. Een vader en een moeder en twee oudere broers, die bijzonder beschermend zijn ten opzichte van haar. Als ze bij haar ouders het huis inloopt, ziet ze dat haar broers er ook zijn. Na haar ouders een kus te hebben gegeven, krijgen haar broers ook een kus op de wang, maar haar broers laten het niet daarbij, want ze staan op en knuffelen haar stevig. Als ze is gaan zitten aan de tafel, vraagt haar vader of er iets scheelt aan haar. Ze kijkt namelijk nogal verdrietig. Haar vader heeft altijd snel iets in de gaten als er iets met één van zijn kinderen is. Als ze gegeten hebben, neemt hij haar apart en vraagt haar:

‘Wat is er lieverd?’

‘Pap, ik raakt elke keer mijn werk kwijt en weet eigenlijk niet waarom en wat ik eraan moet doen.’

‘Lieverd, je stort je elke keer in je werk alsof dat het enige is wat ertoe doet, maar dat is dus niet zo. Wees gewoon meer jezelf en doe eens wat minder aan wat een ander van je zou moeten vinden.’ Raina’s vader neemt haar in zijn armen en knuffelt haar net zoals haar broers altijd doen. Die hebben het niet van een vreemde zit ze te bedenken.

‘Pap, je weet altijd zo goed wat je moet zeggen en doen. Hoe kan ik hiervan leren?’

‘Dat komt allemaal met de jaren, lieve meid, ik had het echt niet toen ik zo jong was als jij of je broers.’

‘Gelukkig,’ zucht ze, ‘dan heb ik het allemaal nog te goed.’

Haar vader lacht en knuffelt haar nog maar eens.

‘Hou je haaks en wie weet wat er op je pad komt.’

‘Ja wie weet.’

Na een heerlijke avond met haar familie gaat ze terug naar haar eigen appartement. Gelukkig hoeft ze niet alles zelf te doen met haar huur als het haar tegen zit, maar daar houdt ze niet van. Haar ouders willen altijd helpen, maar ze heeft zelden hun hulp gevraagd en dat was ze nu ook niet van plan.

De volgende ochtend loopt ze door Galveston op zoek naar werk. Tot nu toe heeft ze altijd een baan gehad op een groot kantoor als secretaresse, maar misschien moet ze toch eens iets anders zoeken. Wat weet ze niet, maar wie weet komt ze als door de stad loopt wel iets tegen en dat gaat ze nu maar

eens doen. Na een uur of twee zijn haar voeten moe en krijgt ze trek in iets lekkers. Ze loopt een cafetaria in en besteld wat te drinken en te eten. Ze gaat aan een tafeltje aan het raam zitten en eet langzaam haar maaltijd op en drinkt haar glas leeg. Dan komt er een man binnen, die er wel heel lekker uitziet. De man bestelt aan de balie en zoekt naar een tafeltje wat vrij is, maar lege tafeltjes zijn er niet en dan ziet hij haar. Hij loopt naar haar tafeltje en vraagt of het een probleem is als hij aan haar tafeltje gaat zitten. ‘Nee hoor, ga je gang, ik heb het al op, dus geen probleem.’

De man gaat zitten en begint te eten, ondertussen bekijkt Raina haar telefoon of ze appjes heeft ontvangen. Ze beantwoordt deze en legt haar telefoon neer op tafel. Als ze om zich heen kijkt, gaat zijn telefoon en hij neemt op.

Hij zegt zijn naam: ‘Met McNeal.’

Aan de andere kant wordt er een lang verhaal verteld en af en toe bromt hij iets, maar veel zegt hij niet. Na een tijdje zegt hij degene goedendag en verbreekt de verbinding.

Dan bemoeit Raina zich ermee: ‘Je bent een man van weinig woorden of niet?’

Hij kijkt haar aan, maar beantwoordt haar vraag niet. Dan gaat ook haar telefoon en ze neemt op met Raina. De man zag toen haar telefoon ging dat het haar moeder was en hij hoort haar meteen ratelen.

Maar dan is ze een tijdje stil en zegt tegen haar moeder: ‘Mama, heeft papa met je gesproken?’

Maar hij hoort niet wat haar moeder zegt, maar ze vindt het schijnbaar niet zo leuk.

‘Mama, toe nou, hou op, het komt echt wel goed hoor.’

Na nog even wat heen en weer gepraat verbreekt ze de verbinding.

Dan bemoeit hij zich met haar en vraagt: ‘Moeilijk gesprek?’

‘Nee hoor, maar ik was gisteren bij mijn ouders en heb mijn vader het een en ander vertelt en ze wilde weten hoe of wat.’

Dan beweert hij dat moeders altijd zich overal mee bemoeien. Maar Raina vertelt hem dat ze echt van haar ouders houdt. Dan vindt Raina het genoeg en besluit te gaan afrekenen en haar weg te vervolgen. Als ze haar tas pakt, loopt ze meteen naar de toonbank om af te rekenen, nadat ze van de man afscheid genomen heeft.

Raina vervolgt haar route, die ze uitgestippeld had en komt in de wijk Bay Town, waar best veel zakelijk diensten worden aangeboden. Op een klein raampje naast een ingang van een bedrijf dat “McNeal PI” heet ziet ze aan dat raam een advertentie geplakt en als ze het leest, schrijft ze meteen het telefoonnummer op. In eerste instantie loopt ze door en denkt dat ze later

wel even zal bellen als ze zich voorbereid heeft. Ze komt langs een uitzendbureau en loopt daar naar binnen. Als ze haar te woord staan, krijgt ze te horen dat er momenteel niet veel vacatures open staan, maar dat ze haar wel in hun bestand zouden kunnen opnemen. Dat doet ze dan ook maar, want je weet maar nooit. Na het uitzendbureau loopt ze verder door de wijk en neemt ze een besluit om even te bellen naar het bedrijf dat “McNeal PI” heet. Maar ze wil dat niet op straat doen en vertrekt dan toch maar naar haar appartement, zodat ze alle rust heeft en niet gestoord kan worden. Maar het duurt zeker een half uur voordat ze thuis is, want het is spitstijd. Eenmaal thuis gaat haar telefoon weer en is het één van haar broers en die wil uiteraard ook weten hoe het met haar baan zit. Straks belt haar andere broer ook nog een keer, schijnbaar heeft haar vader alle kanalen ingezet om te helpen. Ze wordt er zo moe van momenteel, ze kan het even niet hebben. Na enige voorbereiding belt ze naar het bedrijf met de vacature. Er wordt opgenomen door een vrouw en Raina vertelt dat ze voor de vacature belt. De vrouw, Vera genaamd, noteert haar naam en telefoonnummer en maakt direct een afspraak voor de ochtend erop en zegt haar dat ze een gesprek heeft met ene Dex om negen uur. Ze belooft de vrouw om te komen en nadat ze verbinding verbroken heeft, is ze blij dat ze toch een poging alvast gewaagd heeft.

Dan is het bijna etenstijd en gaat haar telefoon alweer, het zal haar andere broer Jago wel zijn en ja hoor “bingo”! Ook hij wil van alles weten, maar ze houdt zich op de vlakte en vertelt hem niet dat ze een gesprek heeft de volgende ochtend. Dat horen ze later wel als ze wordt aangenomen en anders horen ze het helemaal niet. Maar haar broer vraagt ook of ze mee gaat eten, want hij is alleen en wil niet alleen eten. Ze vindt dat prima en maken een afspraak om in een steak restaurant elkaar te ontmoeten. In het restaurant zit haar broer er al als ze binnen komt wandelen. Ze zit nog niet koud of daar komt haar andere broer Ace ook binnenlopen.

Ze kijkt Jago aan en zegt: ‘Kon je dat niet meteen vertellen, Jago, dat Ace ook zou komen?’

‘Dat wist ik nog niet toen ik jou belde.’

‘Jaja, dat zal’, schampert ze tegen Jago.

‘Rustig lief zusje van ons, we hebben het goede met je voor.’

Ace probeert haar lief te stemmen, maar Raina is daar niet zo van gediend. Toch wordt het een gezellig etentje met haar broers, ook al zijn ze niet altijd blij met wat Raina doet. Ondanks alles houdt Raina van haar broers en haar broers houden van haar.

De volgende morgen is ze al vroeg wakker en gaat daarom ook maar meteen haar bed uit, zodat ze alle tijd heeft om naar haar sollicitatiegesprek te gaan. Ze staat voor haar kast te dubben wat ze aan moet doen. Eerst een rok met blouse als een kantoortijger, maar in de spiegel bedenkt ze dat het toch niet helemaal is wat ze uit wil stralen. Dan maar een jurk proberen. De eerste jurk is met ruches en zo, maar ook die wordt het niet. Te veel! Dan maar een jurkje wat goed aansluit op haar lijf en dan maar hopen dat degene die de sollicitatie afneemt het een mooie jurk vindt, zodat ze niet raar overkomt. Daarna ontbijt ze best stevig, zodat haar maag goed gevuld is. Om kwart voor negen is al bij het detectivebureau en meldt ze zich alvast aan de balie. De vrouw aan de balie is dezelfde vrouw, die gisteren de telefoon opgenomen heeft, toen zij belde. Vera laat haar binnen in het kantoor van Dex en zegt ze dat ze maar moet gaan zitten, want Dex komt zo. In het kantoor is het een enorme warboel en ze kijkt in het rond. Maar als het negen uur is, is Dex er nog niet en Raina is ongedurig en bedenkt dat ze misschien alvast zou kunnen beginnen met opruimen. Ze bemerkt dat er geen bepaalde opruim methode is en verzint er dan maar één op het alfabet. Maar dan hoort ze door de open deur in het kantoor dat er allerlei zaken zijn en bedenkt dat het misschien handiger is om eerst op zaak en dan pas op alfabet te archiveren in de dossierkasten. Als ze daar mee bezig is, ziet ze dat het al half tien is en vraagt bij Vera hoe lang het nog duurt. Maar Vera weet alleen dat Dex met een klant aan de telefoon zat en dat dat best wel eens lang kan duren, al verwacht ze dat het niet veel langer zal duren. Dus gaat Raina maar gewoon door met archiveren van de dossiers, die overal liggen. Ze is zo druk bezig dat ze niet in de gaten heeft dat Dex binnen komt. Dan opeens wordt er een hand op haar schouder neergelegd en ze schrikt enorm en draait zich om met een gil. Dan kijkt ze in het gezicht van Dex en hij kijkt haar aan en beide hebben direct in de gaten dat ze elkaar al ontmoet hebben de vorige dag.

‘Hoi, zegt Raine zachtjes.’

‘Hoi, zegt Dex terug.’

‘Ik ben Raina Gold.’

‘En ik ben Dex McNeal, goedemorgen.’

‘Goedemorgen.’

‘Dus jij komt voor de vacature, vraagt hij aan haar?’

Terwijl Dex haar bestudeert, want de vorige dag had hij al bepaalde gedachtes over haar.

‘Ja, dat klopt.’

‘Wat ben je eigenlijk aan het doen?’

‘O, uh sorry, maar het duurde wat lang en ik ben alvast aan het opruimen gegaan. Ik dacht dat kan geen kwaad.’

Dex knikt goedkeurend naar haar, maar zegt er verder niets over.

‘Ga zitten, dan kunnen we beginnen, inviteert hij haar.’

Ze gaat zitten op de stoel, die hij aanwijst en begint toch zenuwachtig te worden. Maar Dex weet haar al snel op haar gemak te stellen door voor te stellen om eerst maar eens een kop koffie te nemen. Hij gaat de koffie zelf halen en zet een mok voor haar neer en heeft zijn eigen mok nog in zijn hand.

Dan merkt hij op: ‘Sorry, dat het lang duurde, maar een klant had allerlei vragen, die meteen antwoorden wilde hebben.’

‘Prima, klanten moeten geholpen worden, anders lopen ze weg toch?’

Goedkeurend knikkend zet hij de mok met koffie aan zijn mond. Al snel heeft Dex zijn aandacht voor Raina en meldt haar dat hij haar op proef wil hebben voor een maand en dat ze dan besluiten om haar aan te nemen of niet. Raina gaat akkoord met het voorstel, dan heeft ze in ieder geval weer werk.

Dan vraagt Dex: ‘Wanneer kan je beginnen?’

‘Morgen of overmorgen, wat jij wil!’

‘Dan liever morgen al, want zoals je al bemerkt hebt het is een behoorlijke bende hier in het kantoor. Ik kan zelf amper hier werken, terwijl het mijn kantoor is, dus als je eerst hier kan opruimen, komen we al een heel eind, denk ik.’

‘Goed, dat kom ik morgen. Is er nog zoiets als een dresscode hier?’

‘Nee, gewoon bedekt en geen grote gaten in kleding en zo, maar verder mag je dat naar eigen inzicht invullen. Als ik erop tegen ben, hoor je het vanzelf.’

‘Prima, tot morgen, hoe laat?’

‘Doe maar acht uur.’

Ze nemen afscheid en Raina loopt een stuk lichter weg dan ze was gekomen.

’s Middags gaat ze naar haar ouders om het nieuws te melden dat ze weer een baan heeft vanaf de volgende dag en ze zijn bijzonder verheugd dat er weer een grote lach op Raina’s gezicht is verschenen. De verdere dag blijft ze bij haar ouders en eet gezellig mee. Na de koffie zit Raina met haar vader op de veranda en praten over van alles waar ze maar in geïnteresseerd zijn. Van sport tot geschiedenis en alles wat ertussen zit. Haar vader heeft best een breed scala aan onderwerpen waar hij graag over praat. Football is duidelijk een sport waar hij het heel graag over heeft en ook lang over kan hebben. Zijn zoons en haar broers hebben beide football gespeeld op universiteitsniveau. Ze gaan nog steeds veel naar een wedstrijd van

bijvoorbeeld de Dallas Cowboys of de Houston Cougars, maar op televisie wordt er ook zeer regelmatig gezamenlijk gekeken bij nationale wedstrijden, die niet in de buurt worden gespeeld.

Haar moeder heeft veel hobby's, zoals haken, breien en ze doet ook aan mozaïeken en dat doet ze echt heel verdienstelijk. Regelmatig wordt er naar haar ontwerpen gevraagd of gevraagd of ze ontwerpen wil maken. Ze is zeer goed in alles wat ze doet, maar ze heeft ook altijd de wil gehad om zelf zoveel mogelijk te helpen in het onderhoud van hun huishouden. Het is een sterke vrouw en Raina zou graag willen zijn zoals zij, maar ze is nu eenmaal van een ander kaliber, die in haar ouders huishouden is terecht gekomen. Aan het eind van de avond gaat Raina terug naar haar eigen huis en neemt afscheid met de belofte om snel weer langs te komen, maar ook om te bellen.

Thuis legt ze alvast haar kleding klaar voor haar eerste werkdag bij "McNeal PI". Ook haar tas maakt ze klaar en legt alvast haar lunch klaar in de koelkast, zodat ze het zo mee kan pakken. Ze wil morgenochtend douchen en zet daarvoor haar wekker op zes uur. Maar als ze in bed ligt, kan ze niet in slaap komen van de spanning voor de komende dag. Haar hart gaat te keer, want voor Dex werken, is gewoon een heerlijk gevoel. Die man is lekker, misschien een beetje te oud voor haar, maar wat geeft het. Het is een heel aantrekkelijk man en ze ligt in bed te fantaseren en te dromen. Dan pakt ze haar vibrator om even haar verlangens een uitweg te laten vinden. Terwijl ze haar vibrator inbrengt, denkt ze aan Dex en zijn heerlijke lijf. Met een zeer heftig orgasme komt ze klaar, terwijl ze ook haar klit bewerkt. Dan pas valt ze in heerlijke diepe slaap.

Nadat haar wekker is gegaan, kan ze gelukkig goed haar bed uitkomen. Eerst douchen en dan haar haren doen, ze wil er gewoon goed uitzien en een goede indruk maken op haar eerste dag. Maar eigenlijk wil ze dat wel de hele maand doen, want dan zal ze wel eens een vaste aanstelling kunnen krijgen. Om zeven uur gaat ze van huis en rijdt met haar auto naar het detectivebureau. Ze is veel te vroeg, maar het deert haar niet en loopt naar binnen. In het keukentje ziet ze dat de koffie al klaar is en pakt een mok en schenkt in, dan neemt ze haar koffie mee naar het kantoor. Daar zit Dex al aan zijn bureau in een dossier te lezen. Hij kijkt op en begroet haar vriendelijk en ze begroet hem terug. Dan vertelt Dex haar dat elk personeelslid een screening krijgt om te kijken of er geen gekke dingen zijn gebeurd in het verleden. Dat vindt Dex bijzonder belangrijk om zijn klanten te kunnen melden dat er geen rare figuren in zijn bedrijf werken. Je hoort een schone lei te hebben, dat is een zeer belangrijke voorwaarden.

Dan zegt Raina: 'Ik verwacht geen gekke dingen over mij, anders moet je maar met mijn ouders gaan praten.'

Dex vindt dat laatste een beetje vreemd, maar brengt dat niet ter sprake. Raina gaat aan de gang met het opruimen van de dossiers, maar voordat ze dat doet vraagt ze aan Dex hoe hij het wil hebben. Hij vertelt wat misschien makkelijker is, maar dan vraagt Raina welke soort zaken hij aanneemt, zodat ze eerst daar op kan sorteren en dan op alfabet, zoals ze gisteren ook al gedaan heeft. Ze heeft lekker de vaart, terwijl Dex achter zijn computer bezig is. Wat hij daar doet, weet ze niet, maar het maakt niet uit, ze zitten wel in één ruimte met zijn tweeën. Na een half uur vraagt ze hem of hij nog meer koffie wil en als hij ja zegt dan haalt ze voor hun beide een mok met koffie. Ze zet zijn mok bij zijn computer neer en op dat moment klikt hij het beeld op het scherm weg.

Na een uur heeft ze hele stapels gemaakt met de soort zaken die behandeld worden, maar ze weet precies waar alles ligt. Dex zegt niet veel tegen haar, maar is wel heel druk op zijn computer en blijft maar klikken en klikken. Ze is eigenlijk wel benieuwd wat hij aan het doen is.

Na wat overwegingen stelt ze hem toch de vraag: 'Wat ben je aan het doen of mag ik dit niet vragen?'

Dex kijkt naar haar en merkt dan op dat hij niet alles kan vertellen, voordat ze een vaste aanstelling heeft.

‘Okay, geen probleem hoor, was alleen benieuwd wat je allemaal aan het klikken was.’

Maar Dex is haar aan het screenen, maar gek genoeg kan hij wel heel weinig vinden. Dan sluit hij zijn computer af en gaat het kantoor uit. Hij loopt naar Paco Rodriguez, die een IT-opleiding heeft genoten en een virtuoos is op internet.

‘Paco, ik heb een probleem en ik kan het niet vinden, misschien kan jij meer vinden. Ik stuur je haar foto, misschien dat dat helpt, ik weet het niet.’

‘Over wie gaat het eigenlijk, volgens mij is er niemand die gescreend zou moeten worden of wel?’

‘Jawel, ik heb gisteren op proef een officemanager aangenomen, maar er is wat vreemds aan de hand. Ik kan bijna niets vinden over haar.’

‘Okay, ik ga er meteen even tegenaan, want ik kan met de andere dingen niet verder op het moment.’

‘Prima, laat mij het zo snel mogelijk even weten.’

Paco belooft hem zijn best te doen. Ondertussen mailt Dex de foto van Raina Gold naar hem toe, nadat hij zijn computer weer heeft opgestart. Daarna gaat hij verder met zijn eigen e-mails, die hij nog steeds moet beantwoorden.

Dan aan het eind van de dag belt Paco hem of hij even langs kan komen. Paco meldt niet waar het over gaat, maar Dex denkt het wel te weten waar het over gaat, hij is zeer nieuwsgierig.

‘En wat heb je gevonden’, vraagt hij als hij eerst de deur achter zich dicht gedaan heeft.

‘Uh, wat weet je eigenlijk over haar, vraagt Paco dan voorzichtig?’

‘Niets meer dan dat ze ouders en twee broers heeft.’

‘O, dan zal dit je wel overvallen, Dex, want er is een heleboel aan de gang met haar.’

‘Wat dan man, vertel.’

‘Ik laat het je wel zien, vertellen maakt niet zoveel duidelijk, kom maar kijken.’

Als Dex op zijn beeldscherm kijkt, schrikt hij in eerste instantie.

‘Wat de fuck is dit Paco?’

‘Dat is Raina Gold, maar dan als een mens met een andere naam Heather Wheeler en heel veel jonger, een baby was ze nog.’

‘Andere naam’, zucht hij geschrokken?

‘Ja, andere naam.’

‘Tering, dat is niet goed of wel?’